

[Socialministeren.]

Mulighed for at se gennemført, hverken her eller i Rusland.

For øvrigt var det betegnende, at det ærede Medlem, som evig og altid taler om Sovjetstaten og Rusland, ikke fremsatte Bemærkninger om den russiske Lovgivning. Var det af den Grund, at den samlede Socialforsikring i Rusland af 160 Millioner Mennesker kun omfatter 12,5 Millioner, d. v. s. omfatter knap 10 pCt. af den russiske Befolkning, medens den danske Socialforsikring omfatter over 40 pCt. af Befolkningen? Mon det ikke var Grunden?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Tre Minutter — ja, saa bliver der ikke Tid til at svare paa det hele. Jeg beklager meget min Glemsohed, som maaske skyldes de lidt uvante Omgivelser, at jeg ikke svarede paa de uhyrlige Paastande om Sovjetunionens Socialforsikring. I Sovjetunionen har man netop gennemført, at Samfundet har Ansvaret for, at dets Medlemmer har Arbejde eller faar Erstatning i Tilfælde af Arbejdsløshed. Dér hersker der som Følge af de socialistiske Principper for Samfundets Opbygning ikke Arbejdsløshed, og dér er det Fabrikkerne, Industrien, Arbejdsstederne, altsaa i og for sig Samfundet som Helhed, der bærer de med Socialforsikringen forbundne Byrder.

Saa kun en Ting til. „Vi forlader intet, før vi er sikre paa at have noget bedre“. Altsaa, hvis der ikke foreligger et af tilstrækkelig mange Kautionister og Vitterlighedsvidner skriftligt udstedt Garantibevis for, at der kan faas noget bedre, saa forlader Socialdemokratiet under ingen Omstændigheder de nuværende kapitalistiske Tilstande. Det var kun den principielle Kærlighedserklæring til det eksisterende System, der endnu manglede, og den supplerer aldeles udmærket det øvrige, som gaar igennem alle de forelagte Forslag til Sociallovgivning, og som er saa stik modsat den Opfattelse, vi Kommuniste har.

Hvad angaar Udtalelsen om, at Sociallovgivningen i Danmark er bedre end i noget andet Land, specielt bedre end i Sovjetunionen, hvilket sidste altsaa er i Modstrid med Kendsgernerne, er det højst mærkeligt, at for et Aars Tid siden blev der sagt, jeg husker ikke, om det var fra denne Talerstol eller maaske fra Talerstolen i „Politiken“s Foredragssal, lige-

ledes af den — hedder det højtærede Minister, eller kan man sige den ærede Minister? jeg har ikke i Forretningsordenen kunnet finde Tiltaleformen for Ministre ... (*Christmas Møller:* Det staar der heller ikke) ... det staar der heller ikke, saa har man altsaa Ret til at sige Ministeren — blev der altsaa netop udtalt af Ministeren, at den danske Sociallovgivning er mere reaktionær end i noget andet Land. Nu er Signalerne ændret, maaske i Betragtning af den forandrede Situation, og for at man kan faa Sociallovgivningen til at glide lettere ned hos dem, der er bestemt til at lide under den. Vi vender os herimod, og vi agter at bruge al vor Indflydelse til at rejse Underklassen til Kamp for en bedre Lovgivning.

Hans Hansen (Rørby): Vi fra vor Side har den samme Stilling til det foreliggende Lovforslag som til de øvrige Forslag, der har været forelagt om Socialforsorgen. Vi erkender, at saa længe som de nuværende Tilstande opretholdes, maa man betale de Samvittighedspenge, det koster at holde Samfundet ved lige, men i Anledning af den principielle Drøftelse af det foreliggende Lovforslag, som nu er opstaaet mellem den højtærede Socialminister og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, vil jeg gerne have Lov til at sige, at det glæder mig overordentligt, at det kommunistiske Parti har faaet Benene indenfor i dette Ting, fordi det derved i Virkeligheden skærer Bunden løs paa det store Socialdemokrati og konfronterer det med dets egne Grundsætninger fra gammel Tid.

Den højtærede Socialminister mente, at der skulde være sket en Forandring paa det Omraade, der her er Tale om. Hertil maa jeg sige, at jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ret, naar han siger, at vi i dette Øjeblik staar paa bar Bund. (Bifald fra Tilhørerne)... Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg er diamtalt uenig med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, fordi jeg ikke tror paa Staten paa et eneste Omraade, men tror paa, at Borgerne kan klare sig selv, naar de faar Lov til at beholde deres Arbejds løn, og Rigsdag og Regering skridter ind overfor de Monopoler, som kendetegner hele det kapitalistiske Samfund. Men saa længe det store Socialdemokrati i sin Lovgivning, som det i det sidste Aar til Overflod er bevist, netop holder Haanden over Monopolerne, saa længe er det taabelig Tale, at man skulde klare sig selv; saa maa man fortsat betale de Samvittighedspenge, som